

[Elisabeth Bruun Olesen]

påpege, at vi fra VS' side igen og igen har sagt – man kan slå det op i alle referater af alt muligt – at man burde kunne få uddannelse, også kompetencegivende uddannelse, på et dagpenge-niveau, og at de alt for stramme regler var utrolig dårlige. Så det er der altså ikke noget nyt i.

Jeg tolker hr. Estrups måde lige pludselig at formulere sig på sådan, at hr. Estrup i virkeligheden ikke selv vil forsvare, at folk ender på de nedsatte dagpenge. Men når man så ikke kan forklare, hvorfor der skal være den endestation – altså hvis den overhovedet ikke skal bruges – så må man dog spørge sig selv, hvorfor man overhovedet vil spille papir på at beskrive en situation, som aldrig skal eksistere. Men det står altså i lovforslaget, og det betyder, at det på et eller andet tidspunkt må skulle bruges, selv om det er gået op for mig, at der er en revisionsparagraf.

Nu begynder hr. Estrup at tale om, at det er pinefuldt og beskæmmende. Ja men det er vel mest pinefuldt for de mennesker, der risikerer at ende på de nedsatte dagpenge.

Endvidere siger hr. Estrup, at det er svært at lave et danmarkskort, hvor man bl.a. beskriver de arbejdsløses skoleforudsætninger, for de findes ikke i arbejdstilbudsregisteret. Det er jeg da udmærket klar over. Burde man ikke have opbygget det først, så man havde vidst, hvilken skolemæssig baggrund de arbejdsløse havde? Nu begiver man sig i gang med en lovgivning uden at kende forudsætningerne. Så får man lister, hvori der står alle mulige job med gode beskæftigelsesmuligheder. Vi har igen og igen påvist, at nogle af dem, bl.a. laboranterne, har arbejdsløshedsprocenter, der er utrolig store. En anden morsomhed, som også vil være pinefuld for de arbejdsløse, er, at man skriver hjemmehjælper på, og så får vi at vide i optagelsesbetingelserne, at man på forhånd skal arbejde i kommunen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne sige følgende til hr. Estrup og andre med for den sags skyld: det kan ikke nytte noget, at man ser bort fra virkeligheden, når man nu står og diskuterer disse spørgsmål. Virkeligheden er jo, at vi i en uoverskuelig fremtid vil have ca. 250.000 ar-

bejdsløse i dette land. Det står i hver eneste oversigt, der kommer fra dem, der råder statsministeren med hensyn til økonomiske oversigter. Så at sige, at en mulighed for at uddanne langtidsledige skulle hjælpe på den sag på længere sigt, er det rene og skære pjat. Tag dog virkeligheden med i betragtning: arbejdsløsheden er stor nu; det vil den være i de kommende år, og vi kommer ikke ud over det problem på denne måde.

Dermed være ikke sagt, at jeg er modstander af, at de langtidsledige får undervisning – selvfølgelig ikke. Uddannelse er en vej frem, om ikke andet kan man blive et rigere menneske selv, måske ikke på penge, men så på, at man får en bedre viden. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet, jeg ville sige, var, at hr. Estrup, når han angriber fagbevægelsen og dermed også oppositionen for, at vi har råbt meget højt i denne sag, burde være taknemlig over det. Jeg husker en fjernsynsudsendelse, hvor jeg deltog sammen med hr. Gammelgaard, som er politisk ordfører for de konservative, og hr. Estrup. Det var dengang, planerne kom frem om denne sag. Da sad den konservative ordfører og lovede en dame, som havde søgt uddannelse i årevis, at hun nu, efter at denne lov var vedtaget, skulle kunne komme på den sygehjælper-skole, som hun så gerne ville på. Det var simpelt hen et løfte, hun fik, og hvad kunne hun andet end at sidde og sige: tak, det var vel nok dejligt, det glæder jeg mig til? Men hvad kan hun nu forvente? Ikke én eneste plads på dette felt og slet ikke i det område, hvor hun bor. Derfor må man sige, det er skrap nok at skælde os andre ud, der har været med til at få forandret dette her, der fra starten af handlede om 80.000–90.000 mennesker; nu handler det da heldigvis om færre.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Mine ord skal først og fremmest være rettet til hr. Svend Auken, som fandt, at det havde været ubehageligt at høre det, jeg sagde. Det kan ikke undre mig, at hr. Svend Auken synes det, for det er aldrig rart at blive angrebet, specielt ikke hvis der er nogen sandhed i angrebene, og hr. Svend Auken besvarede ikke spørgsmålet om § 65 og sam-